

препира съ нея. Така е той страстенъ, и така непитоменъ.

Впрочемъ, нѣмаше права причина да се ядосва. Той нищо не знаеше за любовта между нея и младиятъ паша, а такива галантни разговори съ нѣсенъ сж въ обичай, както знаете, при насъ, и обикновено тѣй си припѣватъ непознати лица на разходка отъ далечъ. Но мѣгновенната страсть на Бюлбюла бѣше го развълнувала, освѣнъ това показваше се предъ очитѣ му черно помислюване, и често пакти бѣдѣщността му се явяваше безъ никакъвъ изходъ: кѣто мрачна пропастъ.

Бюлбюла рече на кайкчиятъ да възвие къмъ анадолскиятъ брѣгъ, кайкчията се впусна напредъ, а Джехадъ малко-по-малко утихна. Той не съгледа, че кайкѣтъ съ тритѣ гребла слѣдъ нѣкое време тръгна пакъ полека-лека по дията на тѣхниятъ кайкъ, както не знаеше, че и господарката му ги слѣдва отдалечъ. Той мислѣше че всичко се свърши.

Елмазъ ханжмъ бѣше свидѣтелка на оназъ сѣйна подъ брѣгѣтъ Румели-хисарски и никакъ неможеше да си я обясни. И онова, що знаеше отъ по-напредъ за нѣкаква любовъ между Бюлбюла и Джехада, сега се побърка. За това я улови толкозъ по-горѣщо желание да знае веднажъ работата.

Тогазъ попита кайкчията си, като къмъ кое пристанище е потеглилъ Бюлбюлиниятъ кайкъ и когато кайкчията каза, че както се вижда ще е къмъ Бояджи-койой, тя му заповѣда да възвие на-горѣ и да гледа да стигне въ сѣщото време на него пристанище.

Слѣдъ половина-часъ ето че стигнаха и двата кайка на Бояджикойойското пристанище, на анадолскиятъ брѣгъ. Елмазъ-ханжмъ, щомъ излѣзе на брѣгѣтъ, обърна се живо къмъ дѣщеря си, и ѳ рече: